

عنوان مقاله:

رابطه بین ذهن سازی و تجربه سوگ در زمان همه گیری کووید ۱۹: یک مطالعه تحلیلی

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی تحولی، روانشناسان ایرانی، دوره 20، شماره 77 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مریم آقاحسینی جن قشلاقی - دانشگاه شهید بهشتی

شهلا پاکدامن - دانشیار دانشگاه شهید بهشتی

پریسادات موسوی - دانشگاه شهید بهشتی

پگاه نجات - دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش تعیین رابطه بین ذهن سازی و تجربه سوگ در زمان همه گیری کووید ۱۹ بود. روش این پژوهش همبستگی بود و برای این منظور ۲۰۰ نفر از زنان و مردان نوجوان، بزرگسال و میانسال ایرانی که در طی دوران همه گیری، یکی از اعضای خانواده یا آشنایان خود را از دست داده بودند، به روش نمونه برداری دردسترس انتخاب شده و پرسش نامه های تجربه سوگ (مهدی پور، شهیدی، روشن و دهقانی، ۲۰۰۹) و کنش تاملی (فوناگی، لویتن، مولتون - پرکینز، لی، وارن، هاوارد و دیگران، ۲۰۱۶) را تکمیل کردند. تحلیل داده ها از طریق محاسبه همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون انجام شد. نتایج پژوهش نشان داد که بین بعد قطعیت کنش تاملی و تجربه سوگ رابطه معنادار و مثبت وجود دارد. بین بعد عدم قطعیت و تجربه سوگ نیز رابطه معنادار و منفی وجود داشت. رابطه بین بعد قطعیت و تجربه سوگ، و رابطه بین بعد عدم قطعیت و تجربه سوگ به سن و جنس بستگی نداشت. باتوجه به یافته های پژوهش می توان گفت ظرفیت ذهنی سازی در هنگام تجربه سوگ به عنوان یک عامل حمایت کننده و محافظت کننده عمل کند و در نتیجه توصیه می شود از ذهن سازی در طراحی رویکردهای مداخله ای مناسب در تجربه سوگ استفاده شود.

کلمات کلیدی:

تجربه سوگ، ذهن سازی، کنش تاملی، همه گیری کووید ۱۹

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2058469>

